

Minister om. Det findes nemlig i Stander-
tidenden fra 1846, paa de Pagina, som i Mo-
tiveringne ere anførte. Denne Mand og denne
Egn ere temmelig interesserede deri, fordi man
ikke har kunnet sætte sig ind i, om de ældre
Anordninger kunde paalægge en Mand at af-
lægge en Skolesti, fordi en Skole var bleven
udflyttet, uden Godtgjørelse og med Forpligtelse
til at vedligeholde den. Derfor var det mig
kjært, om jeg kunde faae det besvaret med
Hensyn til Godtgjørelsen; med Hensyn til Ved-
ligeholdelse, maa han, naar dette Udkast gaaer
igennem, for Fremtiden jo blive fri. Med
Hensyn til det Omendringsforslag, som jeg har
tilladt mig at foreslaae, da er det, ligesom dette
Udkast er foranlediget af et ganske specielt Til-
fælde, ogsaa et ganske specielt Tilfælde, som
jeg er særdeles opfordret til at have i Erin-
dring ved given Leilighed. Jeg har nemlig
tilføjet ogsaa „Sognepræsterne“. Der er nem-
lig en Commune i Byen, bestaaende af to Sogne,
som hver har sit Communalvæsen, hver sit
Sogneforstanderskab og hver sit Skolevæsen;
med Hensyn til Forbindelsen, da gaaer der en
Aa, hvorover der kun er een Bro, saaledes
at Confirmanderne vilde faae en Mill at gaae
til Præsten, for at blive forberedede til Con-
firmationen, naar de skulle gaae denne Vej,
men kun $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ Mill fra hver By, naar
de kunde gaae ad en Gangsti, der over et
Gangbræt fører over Aaen. Dersom nu Ud-
valgets Forslag gik igennem, saa vilde det
maaskee blive muligt at have en Skolesti saa langt
Sognets Grændser naae; men paa den anden
Side vil det maaskee blive paalagt, som hidtil,
Brugeren at vedligeholde den, og det er umul-
ligt; den vil da blive aldeles ufremkommelig.
Gangtræet skal maaskee vedligeholdes af Gods-
bestoderne, det veed jeg ikke; men Gangstierne,
der gaae igennem Moraber, skulle vedligehol-
des af Brugeren, og det er umuligt. Naar Ud-
kastet gik igennem, saa vilde Kommunen komme
til at holde den vedlige. Det er en Gangsti,
som det er langt mere nødvendigt at holde ved-
lige end Skolestier i det Sogn. Derfor er
det, jeg har tilladt mig at stille dette Om-
endringsforslag. Deraf følger, at jeg maa stemme
imod Comiteens Indstilling og holde mig til
Udkastet i denne Henseende.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot,
i Anledning af den til mig rettede Forespørg-
sel, tillade mig at bemærke, at jeg skal eftersee
de ældre Acter, der findes med Hensyn til dette
særlige Tilfælde.

Blechingberg: Ligesom jeg ved denne
Sags første Foretagelse med Hensyn til Lov-
udkastets første Paragraph udtalte mig i samme
Retning, som Comiteens Forslag gaaer ud
paa, saaledes maa jeg fremdeles vedblive den
Anskuelse, jeg dengang yttrede, og kan paa ingen
Maade tiltræde de Meningsyttringer, der gaae
ud paa at give Udkastet vel endogsaa et større
Omfang end det, det oprindeligt har havt.
Det forekommer mig, at, da der i nærværende
Sag er Spørgsmaal om et Sammenstød mellem
den private Eiendomsret paa den ene Side og
de Dispositioner, som skulde gjøres gjældende
over Gjenstanden for denne private Eiendoms-
ret paa den anden, er det vigtigt at have et
fast Holdpunkt at gaae ud fra i. Henseende
til Lovens Omfang. Jeg mener nu, at det
vigtige Holdpunkt er det, der er udtalt
i Overtskriften over Loven, naar det
hedder: „Gangstier i offentligt Diemed“. Jeg
antager, at det er netop Statsøiemedet,
som den private Eiendomsret skal underordnes,
og jeg troer derfor, at Loven ikke bør have en
større Udstrækning, end at den kan blive i Over-
eensstemmelse hermed. Nu er det et Stats-
øiemed, der taler for, at der bør drages Om-
sorg for Beboernes Afgang til Kirker, Skoler
og vel ogsaa til Thinghuset, og derfor har
jeg Intet havt at erindre imod saadanne Be-
stemmelser, som de, Loven gaaer ud paa, naar
man holder sig indenfor disse Grændser; men
derimod forekommer det mig, at Loven bliver
aldeles svævende, naar man sridder udenfor
disse Statsøiemed, naar man gaaer ind paa
Spørgsmaalet om, hvad der af Alderstid har
fundet Sted uden Hensyn til Kirke, Skole og
Thinghus, hvad der har fundet Sted paa
Grund af Forbindelser mellem den ene Egn og
den anden, den ene By og den anden. Det
forekommer mig saaledes, at den Passus i
§ 1 „eller som af Alderstid benyttet Gjenvei“,
at denne, idet den forlader Hensynet til et gi-
vet Statsøiemed, gaaer ind paa et Terræn,
der efter sit Væsen og sin Bestaaffenhed er al-